

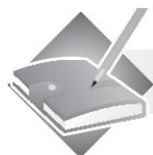
มอบรางวัล 10 นักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ ประจำปี 2566

ค้นพบวิธีการผลิตแอนติบอดีพหุประภพ (Polyvalent antibody) ตามกลุ่มอาการ (Syndromic approach)

ค้นพบวิธีการผลิตแอนติบอดีพหุประภพ: อนุภาคแอนติบอดีอเนกประภพ (Universal Antiserum)

สก๊อปพิเศษ

แม้ไม่ใช่ “รางวัลโนเบล” แต่นี่ก็คือ “กำลังใจ” สำหรับนักวิจัยไทยมืออาชีพ ที่ได้ถูกศตวรรษให้กับวงการวิจัยไทยมาอย่างต่อเนื่องสร้างผลงานวิจัยที่มีคุณภาพประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติจนเป็นที่ประจักษ์ และที่สำคัญต้องเป็นผู้ที่ได้รับ

การยอมรับยกย่องว่า มีจริยธรรมของนักวิจัย สมควรเป็นแบบอย่างแก่นักวิจัยผู้อื่นได้

“รางวัลนักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ” จึงเป็นอีกหนึ่งรางวัลที่ภาคภูมิใจซึ่งสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) จัดขึ้นตั้งแต่ปี 2528 โดยเป็น 1 ใน 4 รางวัลของ “รางวัลการวิจัยแห่งชาติ” ที่ วช. จัดขึ้นต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

ดร.วิภารัตน์ ดีอ่อง ผู้อำนวยการสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ กล่าวว่า การให้รางวัล ประกาศเกียรติคุณ หรือยกย่องบุคคลหรือหน่วยงานด้านการวิจัยและนวัตกรรม เป็นบทบาทและหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของ วช. ซึ่งมีนโยบายส่งเสริมและสร้างคุณค่างานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับนักวิจัยและนักประดิษฐ์ รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเห็นถึงความสำคัญของการสร้างองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยีที่สามารถต่อยอดไปสู่การประยุกต์ใช้ประโยชน์จริง โดยสร้างเป็นนวัตกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ

สำหรับปี 2566 สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ได้มีการยกย่องเชิดชูเกียรตินักวิจัย และประกาศเกียรติคุณ เป็น “นักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ” จำนวน 10 ท่าน ใน 7 สาขาวิชาการ โดย สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ มีผู้ได้รับรางวัลนี้ 2 ท่าน ท่านแรกคือ ศาสตราจารย์ นายแพทย์สมนึก สังฆานุกาภ แห่งคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคติดเชื้อโดยเฉพาะโรคติดเชื้อเอชไอวีและเอดส์ ซึ่งมีผลงานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้ใหม่และได้รับการตีพิมพ์

ในวารสารทางการแพทย์ในระดับนานาชาติ 255 เรื่อง ได้รับการอ้างอิงถึง 5,580 ครั้ง ผลงานวิจัยส่งต่อการปรับเปลี่ยนการดูแลรักษาและสิทธิประโยชน์ แก่ผู้ติดเชื้อเอชไอวีทั้งในประเทศไทยและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ให้มีความเหมาะสมกับสถานะที่มีทรัพยากรจำกัด

ท่านต่อมาคือ ศาสตราจารย์ ดร. มัลลิกา อิมวงค์ แห่งคณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้ประยุกต์ใช้เทคนิคทางชีวโมเลกุลเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนยุทธศาสตร์การกำจัดมาลาเรีย รวมถึงการดื้อยาทั้งในประเทศไทยและประเทศในกลุ่มลุ่มน้ำโขง โดยเทคนิคทางชีวโมเลกุลที่พัฒนาขึ้น มีความไวในการตรวจหาผู้ที่ติดเชื้อมาลาเรียแบบไม่แสดงอาการสูงกว่าเทคนิคมาตรฐานกว่า 2,000

เท่า

ส่วน สาขาวิทยาศาสตร์เคมีและเภสัช มีผู้รับรางวัลนักวิจัยดีเด่นฯ 2 ท่านคือ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.กวี รัตนบรรณางกูร แห่งคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตเซรามิกแก๊สพิษชนิดต่างๆ ขององค์การอนามัยโลก และได้ค้นพบสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้เซรามิกแก๊สพิษที่เคยผลิตกันทั่วไปมีประสิทธิภาพในการรักษาต่ำ (low potency) และ ศาสตราจารย์ ดร.เกสิทธิ์หญิงปรานิต โอบณะโสภิต แห่งคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้พัฒนาตำรับสเปรย์พ่นจมูก สำหรับป้องกันโรคโควิด-19 และตำรับยาเม็ดเคลือบฟิล์มสารสกัดฟ้าทะลายโจร ซึ่งเชี่ยวชาญในงานวิจัยที่นำสิ่งเหลือใช้ใน

โดยจะมีการจัดแสดงผลงาน และเข้ารับ
รางวัลในงาน “วันนักประดิษฐ์ ประจำปี
2566” ซึ่งจะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 2 - 6
กุมภาพันธ์ 2566 ที่ศูนย์นิทรรศการและ
การประชุมไบเทค บางนา กรุงเทพฯ